

Komisjon leiab seega, et Slovaki Vabariigi argumentidega, mis on esitatud käesolevas asjas hagi esitamisele eelnenud menetluses, ei saa nõustuda, ja jääb oma seisukoha juurde, et Slovaki Vabariik on rikkunud hagiavalduses osutatud kohustusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT 2009, L 243, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 610/2013, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad), Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni, nõukogu määrusi (EÜ) nr 1683/95 ja (EÜ) nr 539/2001 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 767/2008 ja (EÜ) nr 810/2009 (ELT 2013, L 182, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Kehl (Saksamaa) 28. septembril 2018 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: UY

(Kohtuasi C-615/18)

(2018/C 445/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Kehl

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Staatsanwaltschaft Offenburg

versus

UY

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigust, eelkõige direktiivi 2012/13⁽¹⁾ ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad teha kriminaalmenetluses üksnes selle tõttu, et süüdistatava elukoht ei ole selles liikmesriigis, vaid mõnes muus liikmesriigis, korralduse, et süüdistatav nimetaks tema suhtes tehtud käskotsuse vastuvõtmiseks volitatud isiku, kui selle tagajärjel käskotsus jõustub ja seega tekib süüdistatava hilisema teo eest järgneda võiva kriminaalvastutuse õiguslik eeltingimus (tuvastatud koosseisutunnuste siduv toime), isegi kui süüdistatav ei olnud käskotsusest tegelikult teadlik ja sellest tegelikult teada saamine ei ole tagatud samal määral nagu käskotsuse kättetoimetamise puhul olukorras, kus süüdistatav elab selles liikmesriigis?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav: Kas Euroopa Liidu õigust, eelkõige direktiivi 2012/13 ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad teha kriminaalmenetluses üksnes selle tõttu, et süüdistatava elukoht ei ole selles liikmesriigis, vaid mõnes muus liikmesriigis, korralduse, et süüdistatav nimetaks tema suhtes tehtud käskotsuse vastuvõtmiseks volitatud isiku, kui selle tagajärjel käskotsus jõustub ja seega tekib süüdistatava hilisema teo eest järgneda võiva kriminaalvastutuse õiguslik eeltingimus (tuvastatud koosseisutunnuste siduv toime) ja vastutusele võtmise korral pannakse süüdistatavale subjektiivses mõttes suurem kohustus saada käskotsusest tegelikult teada, kui see oleks juhul, kui süüdistatav elaks selles liikmesriigis, nii et teda on võimalik hooletuse eest vastutusele võtta?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1).